

תִּהְיֶה לָנוּ חַיִּל כִּי יִנּוּב אֵל תְּשׁוּתוֹ לָב: יב אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים ^{תְּהִי עֲלֵינוּ} שְׁתִּים זֶה
 שְׁמַעְתִּי כִּי עֹז לְאֱלֹהִים ^{תְּהִי עֲלֵינוּ}: יג וְלֹא אֲדַנִּי חֶסֶד כִּי אַתָּה תִּשְׁלַם לְאִישׁ
 בְּמַעֲשָׂהוּ:

===== זוהר תהלים =====

דבור ודבור שִׁיָּצָא מִפִּי נַעֲשֶׂה מִלֶּאֱדָה, וְזֶהוּ
 וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת וְאֵת הַלְפִידִים,
 וּבְמָקוֹם אַחַר אָמַר הַכְּתוּב אַחַת דְּבַר
 אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי. מַה זֶה? אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן: זָקֵן זָקֵן, שְׁמַעְתִּי שְׁבָאֲדָם נִתֵּן
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים, נִשְׁמָה
 וְרוּחַ וְנַפֶּשׁ, הַנִּשְׁמָה מִכֶּסֶף הַכְּבוֹד, שֵׁם
 יוֹרֶדֶת הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיוֹנָה כְּלוּלָה מִשְׁלֹשׁ
 סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, וְעֲלִיהֶן נֹאמַר אַחַת דְּבַר
 אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, אַחַת וְשְׁתִּים -
 הָרִי שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת, שֶׁנֹּאמַר בְּהֵן
 אַחַת, אַחַת וְאַחַת, שְׁלֹשָׁה אַחָדִים, וְזֶהוּ
 אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, ז'ו -
 בְּה עוֹשֶׂה אוֹתָם אַחָד. וְאַחַר כֵּן דְּבַר עֲמוֹ
 מִהָרוּחַ, שֶׁהוּא מִטְטְרוּן, כּוֹלֵל כָּל צְבָא
 הַשָּׁמַיִם שְׁלֵמֻטָה, מִשׁוּם שֶׁהַתְּלַבֵּשׁ בּוֹ
 וְרוֹכֵב עָלָיו הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי הַכוֹלֵל שֵׁשׁ
 סְפִירוֹת, וְלִכֵּן בְּכָל דְּבַר וְדְבַר שִׁיָּצָא
 מִמֶּנּוּ, הִיָּה יוֹצֵא מִמֶּנּוּ מִלֶּאֱדָה, וְזֶהוּ וְכָל
 הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֹת. אַחַר כֵּן יֵרְדֶה
 הַשְּׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה עֲשִׁירִית בְּאוֹפֵן, שֶׁהוּא
 נִפְשׁ הָאָדָם מִשָּׁם, וְנֹאמַר בּוֹ וְעַל הָאָרֶץ
 הִרְאָה אֶת אִשׁוֹ הַגְּדוּלָה, מִשׁוּם שֶׁעָלָיו
 נֹאמַר וְהִנֵּה אוֹפֵן אַחַד בְּאָרֶץ, כְּדִי שִׁישְׁמַע
 קוֹלוֹ וְדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶף וְהַמְּלָאכִים וְשָׁמַיִם
 וְאָרֶץ, שִׁיִּכְרִיּוּ בּוֹ בְּכָל מַעֲלָה וּמִטָּה
 כְּנִשְׁמָה שֶׁשְׁלֵטוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף וְאֶפְלוֹ
 בְּאִיבָר קִטְן, וְאִין אִיבָר פְּנוּי מִמֶּנָּה.

(פב, יב): [תִּיקוּנִים (תִּיקוּן כ"ב)] וְעָלָיו נֹאמַר
 בְּדָבַר יְהוָה שְׁמַיִם נַעֲשׂוּ, וְהוּא דְבַר אַחַד
 שְׁכוּלֵל עֶשֶׂר אַמִּירוֹת, וְסוּד הַדְּבַר - אַחַת
 דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי, לְהִרְאוֹת
 בְּה שְׁעֶשֶׂת הַדְּבָרוֹת נֹאמְרוּ בְּדְבַר אַחַד,
 שְׁתִּים זֶה, אֵלּוּ אֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, וְהוּא
 אַחַד, אַחַד בִּינֵיהֶם, וְזֶהוּ שְׁאֲמַרְנוּ
 שְׁבִשְׁנֵיהֶם תְּלוּיּוֹת מְצוּוֹת עֲשֶׂה וְלֹא
 תַעֲשֶׂה, וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁנֵּיהֶם דְּבַר
 לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה, שֶׁהָרִי הוּא בְּדְבַר אַחַד
 אָמַר הַכָּל, וְלָמָּה אָמַר שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי?
 ז'ו אַחָד בְּחֻשְׁבוֹן, שְׁשְׁתֵּי תוֹרוֹת הִיוּ,
 וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד בִּינֵיהֶם וְשָׁמוּ
 אַחַד, וּמִשְׁנֵי דְבוּרִים יָצָא הַקּוֹל וְנִחְלַק
 לְשִׁבְעִים קוֹלוֹת, כְּנֶגֶד שִׁבְעִים פְּנִים, וְהָרַג
 בָּהֶם שִׁבְעִים אֲמוֹת עַל שֶׁלֹּא קִבְּלוּ אֶת
 הַתּוֹרָה, וּבִשְׁנֵי דְבוּרִים הָרַג שְׁתֵּי אֲמוֹת,
 שֶׁהֵן עֶשֶׂר וַיִּשְׁמַעְאֵל, שֶׁלֹּא רָצוּ לְקַבֵּל אֶת
 הַתּוֹרָה.

הַקְּב"ה נִתֵּן בְּאָדָם נִשְׁמָה רוּחַ וְנַפֶּשׁ

אַחַת דְּבַר אֱלֹקִים שְׁתִּים זֶה שְׁמַעְתִּי וְגו'
 (פב, יב): [תִּיקוּנִים (תִּיקוּן ל"ח דף ע"ט)] קָם
 זָקֵן אַחַד מֵאַחַר הִצֵּל שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, הָרִי רִאִיתִי שֶׁנֹּאמַר מִן
 הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעַךְ אֶת קְלוֹ לְיִסְרָךְ וְכו',
 וּבְמָקוֹם אַחַר שְׁמַעְתִּי שְׁדַבֵּר עִם יִשְׂרָאֵל
 מִצַּד שֶׁל הַמְּלָאכִים, שְׁכַף פְּרָשׁוּהוּ, שְׁכַף